

สรุปสาระสำคัญ

พระราชกฤษฎีกาสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาบุตร พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาบุตร พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นการยกเลิกพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาบุตร พ.ศ. ๒๕๒๓ รวมทั้งฉบับแก้ไขเพิ่มเติมทั้งหมด เนื่องจากได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน

และมีบทบัญญัติยังไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน อีกทั้งมีการตรากฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาหลายฉบับ ทำให้เกิดความไม่สะดวกในการใช้บังคับ โดยปรับปรุงเป็นพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาบุตรฉบับใหม่ เพื่อให้มีความชัดเจน เหมาะสม และสอดคล้องกับการจัดระบบการศึกษาของประเทศไทย

อย่างไรก็ดี ภายหลังจากที่พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาบุตร พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลใช้บังคับ ยังมีความเข้าใจไม่ถูกต้องเกี่ยวกับพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้อยู่ ดังนั้น คอลัมน์ “เกร็ดกฎหมายน่ารู้” ฉบับนี้จึงใคร่ขอเสนอเรื่อง “สรุปสาระสำคัญพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาบุตร พ.ศ. ๒๕๖๒” เพื่อให้ผู้อ่านได้มีความรู้ความเข้าใจถึงความจำเป็นมา และสาระสำคัญของพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ ดังนี้

๑. ความจำเป็นมา

ในปี พ.ศ. ๒๕๒๐ ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาบุตร พ.ศ. ๒๕๒๐^๑ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๙ และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ และมีผลบังคับใช้วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๒๐ ซึ่งเป็นพระราชกฤษฎีกาฉบับแรกของประเทศไทยที่กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่าย การเบิกจ่าย

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๔ /ตอนที่ ๓๖ /ฉบับพิเศษ หน้า ๑ /๑ พฤษภาคม ๒๕๒๐.

และอัตราการจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร และอำนวยความสะดวกแก่ข้าราชการ และลูกจ้างประจำให้ได้รับสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรที่ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ โดยให้บุตรที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาที่จัดหลักสูตรระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่าแตกต่างหากจากปริญญาตรีอยู่ในเกณฑ์ที่จะได้รับการช่วยเหลือเกี่ยวกับเงินบำรุงการศึกษาหรือเงินค่าเล่าเรียนด้วย

ต่อมาได้มาได้มีการปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาบุตร พ.ศ. ๒๕๒๐ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาบุตร พ.ศ. ๒๕๒๓^๒ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๒๔ เป็นต้นไป ด้วยเหตุผลว่าพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาบุตร พ.ศ. ๒๕๒๐ ได้กำหนดให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาบุตร มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรโดยไม่จำกัดจำนวนบุตร ซึ่งหลักเกณฑ์ดังกล่าวไม่สอดคล้องกับนโยบายและเป้าหมายเกี่ยวกับการลดอัตราเพิ่มประชากร จึงควรที่จะกำหนดหลักเกณฑ์ขึ้นใหม่ และปรับปรุงรายละเอียดบางประการให้เหมาะสม

พ.ศ. ๒๕๓๒ ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาบุตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๒^๓ เนื่องจากบทนิยามคำว่า “สถานศึกษาของทางราชการ” และ “สถานศึกษาของเอกชน” ตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาบุตร พ.ศ. ๒๕๒๓ ยังไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน เพราะมิได้ครอบคลุมถึงสถานศึกษาบางแห่งของทางราชการ และสถานศึกษาประเภทมหาวิทยาลัยและสถาบันตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน นอกจากนี้การกำหนดให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการดังกล่าวสำหรับบุตรได้เพียงสามคน แต่เนื่องจากในบางกรณีอาจมีบุตรแฝด ทำให้จำนวนบุตรเกินสามคนได้ โดยผู้มีสิทธิได้รับสวัสดิการไม่มีเจตนา สมควรที่จะให้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรในกรณีดังกล่าวได้ และสมควรแก้ไขปัญหาในการนับจำนวนบุตรคนที่หนึ่งถึงคนสุดท้าย ในกรณีที่ไม่อาจทราบลำดับการเกิดก่อนหลังของบุตรแฝด

พ.ศ. ๒๕๓๓ ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาบุตร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๓^๔ เนื่องจากเห็นว่าพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร ได้กำหนดให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรสามารถเลื่อนบุตรในลำดับถัดไปขึ้นมาใช้สิทธิแทนที่ได้เฉพาะในกรณีที่บุตรคนหนึ่งคนใดในจำนวนสามคนตายก่อนมีอายุครบยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ ส่วนในกรณีที่บุตรกายพิการไม่สามารถเล่าเรียนได้ หรือเป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ วิกจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ผู้มีสิทธิกลับไม่สามารถเลื่อนบุตรในลำดับถัดไปขึ้นมาใช้สิทธิแทนที่ได้ ดังนั้นเพื่อความเป็นธรรมควรกำหนดให้ผู้มีสิทธิสามารถใช้สิทธิแทนที่

^๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๗/ตอนที่ ๒๐๒/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๒๙ ธันวาคม ๒๕๒๓.

^๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖/ตอนที่ ๕๒/ฉบับพิเศษ หน้า ๔/๑ ธันวาคม ๒๕๓๒.

^๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗/ตอนที่ ๑๒๑/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๑๓ กรกฎาคม ๒๕๓๓.

ในกรณีดังกล่าวได้ และในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับบุตรเกินสามคนอันเป็นผลมาจากการมีบุตรแฝด สมควรกำหนดให้ลดจำนวนบุตรลงเมื่อมีเหตุดังกล่าวจนเหลือไม่เกินสามคนก่อนจึงสามารถเลื่อนบุตรในลำดับถัดไปขึ้นมาได้

พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาบุตร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๔^๔ ด้วยเหตุผลว่าเนื่องจากปัจจุบันพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรมีได้กำหนดให้ข้าราชการซึ่งรับราชการประจำในต่างประเทศมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรในกรณีที่บุตรติดตามไปศึกษาในประเทศที่ข้าราชการผู้นั้นมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ แต่เนื่องจากในบางประเทศที่ไปประจำการไม่มีโรงเรียนท้องถิ่นที่ใช้ภาษาอังกฤษ จึงต้องส่งบุตรเข้าศึกษาในโรงเรียนนานาชาติ ต้องเสียค่าธรรมเนียมและค่าเล่าเรียนในอัตราสูงมาก ข้าราชการจึงประสบปัญหาไม่สามารถรับภาระดังกล่าวได้ สมควรที่จะแก้ไขให้ข้าราชการซึ่งรับราชการประจำต่างประเทศมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรได้ด้วย

พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาบุตร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๘^๕ เนื่องจากเห็นว่าหลักเกณฑ์การจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๒๓ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานสมควรปรับปรุงเพื่อให้การจัดสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ตลอดจนสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ เพื่อให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรได้รับสิทธิประโยชน์ที่เหมาะสมจากทางราชการ

พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาบุตร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๐^๖ เนื่องจากพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๒๓ ได้กำหนดให้ข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรเฉพาะกรณีที่บุตรศึกษาอยู่ในประเทศเดียวกัน แต่โดยที่ในบางประเทศไม่มีสถานศึกษาที่ได้มาตรฐาน หรือบางประเทศหรือเมืองที่ข้าราชการมีตำแหน่งหน้าที่ประจำมีภาวะความเป็นอยู่ไม่ปกติ ทำให้ข้าราชการดังกล่าวจำเป็นต้องส่งบุตรไปศึกษาในสถานศึกษาต่างประเทศที่ข้าราชการมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่โดยไม่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการ ดังนั้น สมควรกำหนดให้ข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรในกรณีดังกล่าวเพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายของข้าราชการและจงใจให้ข้าราชการไปปฏิบัติงานประจำในประเทศหรือเมืองนั้น

^๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘/ตอนที่ ๑๓๓/หน้า ๖๒๘/๒ สิงหาคม ๒๕๓๔.

^๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒/ตอนที่ ๑๑๑/หน้า ๒๗/๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๘.

^๖ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔/ตอนที่ ๑๙ ก/หน้า ๑๑/๕ เมษายน ๒๕๕๐.

พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาบุตร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๔^๔ เนื่องจากเห็นว่าพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาบุตร พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาบุตร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้บัญญัติหลักเกณฑ์การได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรในกรณีผู้มีสิทธิมีคู่สมรสที่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรจากหน่วยงานอื่นแล้ว จะไม่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร เว้นแต่เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรที่ได้รับจากหน่วยงานอื่นนั้น ต่ำกว่าเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรตามที่กำหนดไว้ ก็ให้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่นั้น แต่ปรากฏว่าหน่วยงานอื่นได้มีการนำหลักเกณฑ์ในลักษณะทำนองเดียวกันไปกำหนดไว้ด้วย ทำให้ผู้มีสิทธิไม่สามารถใช้สิทธิรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรจากหน่วยงานใดได้

๒. สรุปสาระสำคัญของพระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๖๒ มีสาระสำคัญ ดังนี้

๒.๑ บทนิยามศัพท์

“ผู้มีสิทธิ” หมายความว่า

(๑) ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำจากเงินงบประมาณรายจ่าย งบบุคลากรของกระทรวง ทบวง กรม เว้นแต่ข้าราชการการเมืองหรือข้าราชการตำรวจชั้นพลตำรวจ ซึ่งอยู่ในระหว่างรับการศึกษาอบรมในสถานศึกษาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ก่อนเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการประจำ

(๒) ลูกจ้างชาวต่างประเทศซึ่งมีหนังสือสัญญาจ้างที่ได้รับค่าจ้างจากเงินงบประมาณรายจ่าย และสัญญาจ้างนั้นมีได้ระบุเกี่ยวกับการได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรไว้เป็นพิเศษ

(๓) ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือผู้ได้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำนาญข้าราชการ และทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยเงินเบี้ยหวัด

“สถานศึกษาของทางราชการ” หมายความว่า

(๑) มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่เรียกชื่ออย่างอื่นในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ หรือ ส่วนราชการอื่น หรือที่อยู่ในกำกับของรัฐ

(๒) วิทยาลัยหรือสถานศึกษาที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีฐานะเทียบเท่าวิทยาลัยในสังกัด หรืออยู่ในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการ หรือส่วนราชการอื่นที่ ก.พ. รับรองคุณวุฒิ

(๓) โรงเรียนในสังกัดหรืออยู่ในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการ มหาวิทยาลัย วิทยาลัย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง และให้หมายความรวมถึงโรงเรียนที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีการจัดระดับชั้นเรียนด้วย

^๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘/ตอนที่ ๓๕ ก/หน้า ๔๕/๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔.

(๔) โรงเรียนในสังกัดหรืออยู่ในกำกับของส่วนราชการอื่น หรือองค์การของรัฐบาล
ที่ ก.พ. รับรองคุณวุฒิ

(๕) โรงเรียนในสังกัดส่วนราชการที่กระทรวงการคลังกำหนด

(๖) สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่มีการจัดระดับชั้นเรียนในสังกัดส่วนราชการ

“สถานศึกษาของเอกชน” หมายความว่า

(๑) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๒) โรงเรียนในระบบตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน

“เงินบำรุงการศึกษา” หมายความว่า เงินประเภทต่าง ๆ ที่สถานศึกษาของทางราชการเรียกเก็บ ตามอัตราที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ ส่วนราชการเจ้าสังกัดหรือที่กำกับมหาวิทยาลัย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง หรือองค์การของรัฐบาล

“เงินค่าเล่าเรียน” หมายความว่า เงินค่าธรรมเนียมการเรียนหรือค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ซึ่งสถานศึกษาของเอกชนเรียกเก็บตามอัตราที่สถานศึกษากำหนด

“บุตร” หมายความว่า บุตรโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งมีอายุครบสามปีแต่ไม่เกินยี่สิบห้าปี ทั้งนี้ ไม่รวมถึงบุตรบุญธรรมและบุตรซึ่งบิดามารดาได้ยกให้เป็นบุตรบุญธรรมของผู้อื่น

๒.๒ สิทธิและจำนวนบุตรของผู้มีสิทธิ

๑) ให้ผู้มีสิทธิมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรได้เพียงคนที่หนึ่งถึงคนที่สาม

๒) ผู้มีสิทธิผู้ใดมีบุตรเกินสามคน และต่อมาบุตรคนหนึ่งคนใดในจำนวนสามคนตาม ๑) ตาย ภายพิการจนไม่สามารถเล่าเรียนได้ หรือเป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ ที่มีได้ศึกษาในสถานศึกษาที่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร วิกัลจริต หรือจิตพินเพื่อน ไม่สมประกอบ ก่อนอายุครบยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรเพิ่มขึ้นอีกเท่าจำนวนบุตรที่ตาย ภายพิการ หรือเป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ วิกัลจริต หรือจิตพินเพื่อนไม่สมประกอบนั้น โดยให้นับบุตรคนที่อยู่ในลำดับถัดไปก่อน

๓) การนับลำดับบุตร ให้นับเรียงตามลำดับการเกิดก่อนหลัง ทั้งนี้ ไม่ว่าเป็นบุตรที่เกิดจากการสมรสครั้งใด หรืออยู่ในอำนาจปกครองของตนหรือไม่

๔) ผู้มีสิทธิผู้ใดยังไม่มีบุตรหรือมีบุตรที่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรยังไม่ถึงสามคน ถ้าต่อมามีบุตรแฝดซึ่งทำให้มีจำนวนบุตรเกินสามคน ให้ผู้มีสิทธิผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรสำหรับบุตรแฝดดังกล่าวทุกคน

๕) เมื่อบุตรแฝดดังกล่าวเป็นบุตรที่เกิดจากคู่สมรสในกรณีที่ผู้มีสิทธิเป็นชาย หรือเป็นบุตรของตนเองในกรณีที่ผู้มีสิทธิเป็นหญิง ในกรณีที่บุตรคนหนึ่งคนหนึ่งของผู้มีสิทธิตาม ๑) ตาย ภายพิการจนไม่สามารถเล่าเรียนได้ หรือเป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถที่มีได้ศึกษาในสถานศึกษาที่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร วิกัลจริต หรือจิตพินเพื่อนไม่สมประกอบ

ก่อนอายุครบยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ ให้ลดจำนวนบุตรที่ได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร ลงจนกว่าจำนวนบุตรที่ได้รับเงินสวัสดิการดังกล่าวเหลือไม่เกินสามคน และหลังจากนั้น ผู้มีสิทธิจึงจะมี สิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรเพิ่มขึ้นได้

๒.๓ การจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาบุตร

๑) บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษาของทางราชการในหลักสูตรระดับไม่สูงกว่าอนุปริญญา หรือเทียบเท่า และหลักสูตรนั้นแตกต่างหากจากหลักสูตรระดับปริญญาตรี ให้ได้รับเงินบำรุงการศึกษา เต็มจำนวนที่ได้จ่ายไปจริง แต่ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามประเภทและไม่เกินอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

๒) บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษาของทางราชการในหลักสูตรระดับปริญญาตรี ให้ได้รับ เงินบำรุงการศึกษาเต็มจำนวนที่ได้จ่ายไปจริง แต่ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามประเภทและไม่เกินอัตราที่ กระทรวงการคลังกำหนด

๓) บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษาของเอกชนในหลักสูตรระดับไม่สูงกว่ามัธยมศึกษา ตอนปลาย หรือเทียบเท่า ให้ได้รับเงินค่าเล่าเรียนเต็มจำนวนที่ได้จ่ายไปจริง แต่ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตาม ประเภทและไม่เกินอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

๔) บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษาของเอกชนในหลักสูตรระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา ตอนปลายหรือเทียบเท่าแต่ไม่สูงกว่าอนุปริญญาหรือเทียบเท่า และหลักสูตรนั้นแตกต่างหากจาก หลักสูตรระดับปริญญาตรี ให้ได้รับเงินค่าเล่าเรียนครึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้จ่ายไปจริง แต่ทั้งนี้ ต้องเป็น ไปตามประเภทและไม่เกินอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

๕) บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษาของเอกชนในหลักสูตรระดับปริญญาตรี ให้ได้รับเงิน ค่าเล่าเรียนครึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้จ่ายไปจริง แต่ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามประเภทและไม่เกินอัตราที่ กระทรวงการคลังกำหนด

๖) บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษาของทางราชการหรือสถานศึกษาของเอกชนในหลักสูตรอื่น นอกจาก ๑) ถึง ๕) และไม่สูงกว่าระดับปริญญาตรี ให้ได้รับเงินบำรุงการศึกษาหรือเงินค่าเล่าเรียน ตามประเภทและไม่เกินอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

๗) บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษาของทางราชการหรือเอกชนในหลักสูตรระดับปริญญาตรี ตาม ๒) ๕) หรือ ๖) จะต้องเป็นการศึกษาในระดับปริญญาตรีเป็นหลักสูตรแรกที่น่ามาเบิกจาก ทางราชการเท่านั้น

๘) การจ่ายเงินสวัสดิการให้จ่ายสำหรับปีการศึกษาที่กำหนดโดยกระทรวงศึกษาธิการ ส่วนราชการเจ้าสังกัดหรือที่กำกับ มหาวิทยาลัย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหาร ส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง หรือ องค์การของรัฐบาล

๒.๓ การจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาบุตรข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำ อยู่ในต่างประเทศ

ข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการ เกี่ยวกับการศึกษาของบุตร ดังต่อไปนี้

(๑) บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษาในประเทศที่ข้าราชการผู้นั้นมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่
 (๒) บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษาต่างประเทศที่ข้าราชการผู้นั้นมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่
 อันเนื่องมาจากประเทศซึ่งข้าราชการมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ไม่มีสถานศึกษาที่ได้รับการรับรอง
 มาตรฐานการศึกษาจากสถาบันรับรองมาตรฐานสากล หรือเป็นประเทศหรือเมืองที่มีภาวะความเป็นอยู่
 ไม่ปกติ ทั้งนี้ ตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

๓) การได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
 ประเภทหลักสูตรและอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด และให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกำหนด
 อายุบุตร ให้ต่ำกว่าเกณฑ์ในบทนิยามคำว่า “บุตร” ได้

๔) กรณีบุตรของข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ หากศึกษา
 อยู่ในสถานศึกษาในประเทศไทย ให้มีสิทธิในการได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร
 ตามข้อ ๒.๒ ๑) - ๔) ด้วย

บทสรุป

ระบบการศึกษาไทยในปัจจุบันมีความเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเป็นอย่างมาก ทั้งในเรื่องโครงสร้าง
 หลักสูตร ระดับของการศึกษา และอัตราค่าเล่าเรียน ซึ่งข้าราชการหรือบุคลากรของรัฐซึ่งปกติรายได้
 ไม่ได้สูงเช่นเดียวกับภาคเอกชน เมื่อส่งบุตรหลานเข้าเรียนในสถานศึกษาต่าง ๆ เหล่านี้ต้องรับผิดชอบภาระ
 ค่าใช้จ่ายที่ค่อนข้างสูงตามไปด้วย ดังนั้น การให้สวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาบุตรข้าราชการหรือบุคลากร
 ของรัฐนั้น จึงเป็นแนวทางหนึ่งในการสร้างขวัญกำลังใจในการทำงาน รวมทั้งสามารถให้บุตรหลานเข้า
 ศึกษาในสถานศึกษาที่อยู่ใกล้กับสถานที่ปฏิบัติหน้าที่ของตนได้เนื่องจากได้รับความช่วยเหลือจากรัฐ
 ในการแบ่งเบาค่าใช้จ่าย ทำให้ข้าราชการหรือบุคลากรนั้นคลายความกังวลในเรื่องของค่าใช้จ่ายไปได้
 ในบางส่วน แม้จะไม่ใช่ว่าทั้งหมดก็ตาม ส่งผลให้การปฏิบัติหน้าที่เป็นไปด้วยความทุ่มเทอดสาขาหะ ซึ่งจะส่งผล
 ให้เกิดประโยชน์กับประเทศชาติต่อไป **๑**